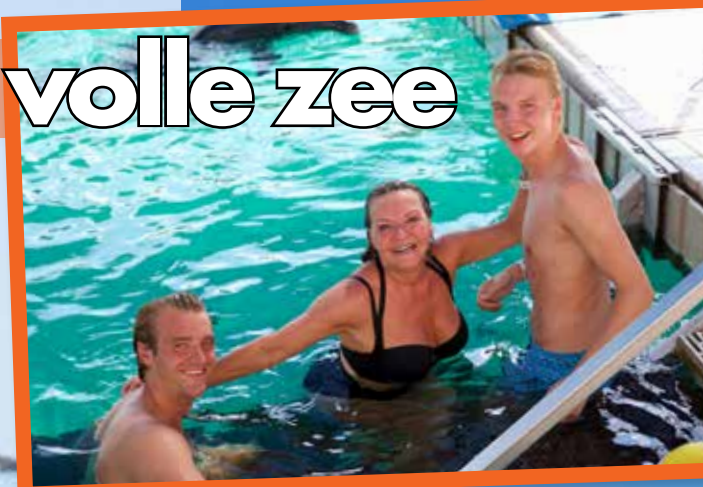

Mariska van Kolck's familievakantie op volle zee

Mariska en haar zonen Christoph (!) en Vincent.

De afgelopen jaren kregen **MARISKA VAN KOLCK** en haar zonen **CHRISTOPH** en **VINCENT** flink wat tegenslagen voor hun kiezen, wat de luxe gezinsvakantie met **MSC CRUISES** en **PRIVÉ** in de Cariben extra zoet laat smaken. Bovendien voegde Mariska's partner **PIETER-JAN** zich als nieuw lid bij de familie. Eindelijk was er voor Mariska tijd om al het leed een plek te geven, al zal zij één dag nooit meer los kunnen laten.

Door **FRANK WAALS**
Foto's **ANDY SMULDERS** e.a.

Met haar nieuwe liefde Pieter-Jan Gorissen.

'Die dag gaat nooit meer uit mijn systeem'

PRIVÉ
EXCLUSIEF

Lees verder op de volgende pagina.

PRIVÉ
EXCLUSIEF

In haar eigen woorden: **MARISKA VAN KOLCK** (59), haar zonen **CHRISTOPH** en **VINCENT** en haar nieuwe liefdespartner **PIETER-JAN GORISSEN** zaten al enkele weken voor vertrek te stuiten van opwinding. Een luxe vakantie naar de Caraïben aan boord van een prachtig cruiseschip was precies wat zij nodig hadden.

'Laat ik er maar niet omheen draaien: we hebben als familie een aantal kl*tejaren achter de rug,' aldus Mariska aan boord van het schip tegenover **Privé**. 'Financieel en emotioneel hadden we de wind nou niet bepaald in de zeilen, en dus ben ik zo ongelooflijk blij dat we een ervaring als deze met elkaar kunnen delen. En dan ook nog eens in dit deel van de wereld, waarbij we met Amerika, Puerto Rico, de Dominicaanse Republiek en de Bahama's vier verschillende landen in tien dagen tijd aandoen. Elke dag het gordijntje van je kajuit openschuiven en weer een andere plek zien. Daarvoor kwamen we niet echt buiten Europa. Wanneer maak je dat nou mee?'

Nu dus...

'Als ik mijn zonen zo zie genieten, dan gaat daar voor mij als moeder niets boven. Wij kenden het hele schipgevoel niet, maar MSC CRUISES heeft ons geweldig

opgevangen met een crew die er overduidelijk op is getraind het je zo goed mogelijk naar de zin te maken. Als actrice ben ik daar natuurlijk bekend mee en het is niet normaal hoezeer we hier in de watten zijn gelegd. Als koningen en koninginnen worden we behandeld.'

Wat ben je tegengekomen?

'Op elke vierkante meter is wel een barretje, casino, winkeltje of theater te vinden, of je kunt met een lekker drankje aan het zwembad liggen. Ikzelf kon de aerobic-les in het water niet weerstaan, ik heb de tweede ochtend direct in mijn bikini meegedaan met de dames. Na dit te hebben meegemaakt, snap ik wel waarom mensen hier zo lang voor sparen. Deze ervaring vergeet ik nooit meer. Ik had 'm gevoelsmatig wel even nodig ook.'

Om de spreekwoordelijke batterij op te laden?

'Mensen zien altijd de grote glimlach op mijn gezicht, dat is ook mijn grote kracht, maar er schuilt veel verdriet in mij. De laatste jaren heb ik veel narigheid meegemaakt, maar al verder terug, in mijn jeugd, hebben vervelende pesterijen een basis gelegd waar ik lang last van heb gehad. Verdriet en vrolijkheid staan veel dicht bij elkaar dan je soms denkt. Zo wilde ik als kind al

ook een tumor in mijn borsten gevonden en ben ik drie weken bezig geweest om die operatief te laten verwijderen. Ik stond er in die periode helemaal alleen voor, want ik wilde mijn zoons niets vertellen. Ik voel me er van nature verantwoordelijk voor dat het met iedereen goed gaat, dus ik mocht hen er niet mee belasten. Eerst zelf oplossen, dan pas praten.'

Je hebt een beschermend karakter?

'Dat is mijn taak. Hoe dan ook. Zo vergeet ik nooit dat ik eens bene-

'Waar zat ik dan eigenlijk om te zeuren, dacht ik, maar we snapten elkaars verdriet'

balletdanseres worden, wat me goddank ook gelukt is, maar had ik er niet het ideale lichaam voor. Ik was een iets te kleine volle rakker met grotere borsten dan wenselijk in die wereld. Daardoor was ik een makkelijk slachtoffer voor pestkoppen.'

Daar heb je later iets aan gedaan?

'Toen ik eenmaal volwassen was, heb ik ze laten verkleinen, terwijl op datzelfde moment een vriendin van me beide juist helemaal moest laten verwijderen vanwege kanker. Waar zat ik dan eigenlijk om te zeuren, dacht ik, maar we snapten elkaars verdriet en hebben met z'n tweeën zitten huilen. Dat was een heel mooi en emotioneel gesprek. Zij kon zich heel goed voorstellen dat ik de pesterijen niet langer aankon en ik wist als geen ander hoe het voelde om in haar schoenen te staan. Jaren eerder werd er namelijk bij een pre-scan in Duitsland

ste dag in mijn leven aanbreekt, dan weet ik zeker dat zij de eerste is bij wie ik aanklop. Puur, omdat ik weet dat ze altijd achter me zal staan, ook al zou ik misschien geen gelijk hebben in een bepaalde situatie. Die steun is er gewoon, ik kan er altijd op terugvallen en daar ben ik haar dankbaar voor. Vincent: 'Ik woon nog thuis, maar we kunnen desondanks nog best langs elkaar heen leven. Ik geef haar een kus wanneer ik 's ochtends de deur uitga en laat het haar weten of ik 's avonds thuis slaap, maar als het er echt om draait, dan kan ik bij haar terecht. Of bij mijn broer, die hangt dan weer af van de situatie of de vraag waar ik mee zit. Een moeder-zoonband is een beetje ongrijpbaar. Ma is voor mij een groot cadeau, waarvan ik er maar één heb.'

Een moeder die jullie sinds kort weer moeten delen met een nieuwe man: Pieter-Jan.

Christoph: 'We zien dat hij goed voor haar is en onze moeder heeft wat meer rust in haar donder gekregen.'
Vincent: 'Daar ben ik wel blij mee, want die rust krijgt ze niet altijd van haar zoons.'
Pieter-Jan: 'Mariska is een van de puurste vrouwen die ik ooit ben tegengekomen. Ze is knap, lief en mooi... allemaal leuk en aardig, maar ze is bovenal een mooi mens. Eén die ik steeds een klein beetje dichter bij me probeer te krijgen, al is dat af en toe nog best een zoektocht.'

Waarom?

Mariska: 'Ik heb mijn eigen wereldje zo ontzettend streng en veilig opgebouwd, leef zo erg in m'n eigen coconnetje, dat ik mensen daarin niet zomaar toelaat. Ik ben best wel een gekwetst iemand en heb daar tijd voor nodig. Pieter-Jan en ik zijn nu vijftien maanden onder-

weg, latten nog en zoeken elkaar langzaamaan steeds vaker op. Hij accepteert het ook dat ik een relatie rustig wil opbouwen. Hij heeft zelf een zoon, dat schept ook verplichtingen, en ik werk nog toe naar steeds langer en vaker bij elkaar zijn. Wat dat betreft is deze cruise een goede testcase.'

Hoe hebben jullie elkaar leren kennen?

Pieter-Jan: 'Haar oudste broer **RICHARD** zegt de beste drie jaar van zijn leven te hebben gehad op Tinder en raadt mij dat ook eens aan. Nog een betere optie leek het hem echter om die app helemaal niet te installeren, maar om af te spreken met zijn zus. Hij vond het zo zoetjes aan namelijk wel tijd worden voor een nieuwe zwager.'
Mariska: 'Dat was in de tijd dat ik in de musical **Titanic** stond. Hij heeft me daar netjes naartoe gebracht en na afloop weer naar huis. Daarop volgde een lunch en een middagje golfen. Dat beviel.'

Je ex-man KNUT JACOBSEN overleed vier jaar geleden plotseling. Hoe kwam dat nieuws tot je?

'Tijdens zijn vakantie in Spanje op 56-jarige leeftijd. Hij kampte met een verkeerd suikergehalte, al zijn we er nooit helemaal precies achter gekomen wat hem nu fataal werd. Ik hoorde van zijn dood via Christoph die mij 's nachts, zo zag ik toen ik rond half zes wakker werd, wel een keer of zeven gebeld

'Er gebeurde niets. Geen emotie, nul reactie, enkel verstijving'

had. 'Mam, kun je me komen ophalen?' vroeg hij toen ik hem aan de lijn kreeg. Ik hoorde zijn trillende stem en dat voelde niet goed. Lag hij in het ziekenhuis of zat hij op het politiebureau? Hij stuurde me naar het Surinameplein in Amsterdam, waar hij in een studentenhuis woonde. Nog in mijn pyjama ben ik direct in de auto gesprongen en naar hem toegereiden. Aangekomen, stapte hij niet meteen in maar liep hij rondjes om de auto heen. Ik snapte er niets van en stapte uit. Daar kwam het hoge woord eruit: 'Papa is dood.'

Als een donderslag bij heldere hemel...

'Maar echt! Ken je die uitdrukking dat je letterlijk door je hoeven zakt? Dat is precies wat er gebeurde. Ik viel tegen de achterbak van mijn auto aan en werd door Christoph weer opgevangen. Hij had er ondertussen al drie uur huilen met zijn vrienden opzitten, ik kreeg dit vreselijke bericht nu en dan lag zijn broer Vincent thuis nog te slapen. Die jongen zal een jaar of zeventien geweest zijn en wist nog van niks. Hoewel Christoph en hij twee handen op één buik zijn, stond ik erop het hem samen te vertellen. We

reden naar huis, haalden hem direct naar beneden en moesten eerlijk zijn.'

Dat is niet de taak van een moeder.

'Absoluut. Je kind moeten vertellen dat zijn vader niet meer in leven is, dat wil geen enkele ouder meemaken. Die dag gaat nooit meer uit mijn systeem. Het doet nog steeds pijn. Vincent is een heel andere jongen dan zijn broer en in zekere zin meer teruggetrokken. Hij sloeg dan ook helemaal dicht. Er gebeurde niets. Geen emotie, nul reactie, enkel verstijving. Pas uren later, toen ik met mijn broers onze heg in de tuin stond op te knappen, klonk er plotseling een oorverdovende schreeuw uit de woonkamer. Huilen, huilen, het ging werkelijk door merg en been. Het kostte me moeite om niet mee te doen, maar ik hield me sterk. Voor hem.'

Je kreeg in die tijd weleens het verwijt verdriet te hebben om Knuts dood, terwijl jullie al gescheiden waren.

'Daar heb ik nooit iets van begrepen. Hoe haal je het in je hoofd

Lees verder op de volgende pagina.

In 2006 in 'De Jantjes'.

om mij daarin de les te lezen als ik 21 jaar met hem samen ben geweest? Hoezo mag ik niet ook het intense verdriet van zijn dood voelen? Dat staat wat mij betreft los van het feit dat we ons huwelijk niet goed met elkaar hebben afgerond. We gingen in de eerste vier jaar vooral vriendschappelijk met elkaar om en toen was daar ineens Christoph. Knut woonde nog in het buitenland en ik was verantwoordelijk voor de opvoeding, terwijl op datzelfde moment mijn moeder ziek werd en overleed. Ik was moeder en mantelzorgster ineen, had mijn baby dikwijls in een reisbedje in de kleedkamer van de musical **De Jantjes** staan en probeerde het mijn moeder zo aangenaam mogelijk te maken. Een paar dagen voor haar sterven zag ze de voorstelling nog in Carré. In een ziekenhuisbed, pal voor het toneel en met een grote bos bloemen na het slotapplaus. Fantastisch dat de productie dat destijds heeft weten te regelen.

Waarom werkten jullie al aan kinderen als je relatie met Knut nog niet stabiel was?
 'Christoph was op dat moment ook niet gepland, maar toen ik eenmaal toch zwanger raakte wel zeer gewenst. De bevalling liep echter niet gemakkelijk. Ik had een met bloed gevulde cyste in mijn buik die knapte en mij een onderkoeling van 34 graden opleverde. Dokters hebben mij met man en macht bijgestaan en op een haar na op de operatietafel gered. In de jaren erna gunde ik Christoph een broertje of

PRIVÉ
EXCLUSIEF

'Dokters hebben mij met man en macht bijgestaan en op een haar na op de operatietafel gered'

zusje, maar mijn lichaam is vanaf zijn geboorte heel slecht gaan functioneren. Tot op de dag van vandaag ervaar ik pijn. Artsen wisten me direct te vertellen dat ik geen tweede zwangerschap aankon.'
Toch kreeg je met Vincent een tweede zoon.
 'Ik bleef het stug proberen, omdat ik het niet kon aanzien hoe Christoph steeds in z'n uppie overbleef, terwijl in andere gezinnen kinderen leuk met elkaar konden spelen. Dat brak mijn hart. Ik heb heel wat klinieken afgelopen en steeds weer raakte ik zwanger, om het kindje ook weer te verliezen. Zes miskramen, vijf jongens en een meisje,

voordat het eindelijk lukte met Vincent. De eerste keer dat zo iets gebeurt, denk je: *Pech, maar we moeten door.* De tweede keer: *Verd-mme, weer.* Drie keer en het begint heel vervelend te worden, waardoor je alleen maar aan jezelf gaat twijfelen. Waarom kon een kindje zich maar niet in mij nestelen? Toen ik eenmaal toch voor een tweede keer mocht baren, sprong ik een gat in de lucht. Ons gezinnetje was compleet.'
Helpt deze vakantie mee in het verwerken van het verdriet om Knut?
 'Het is fijn om er echt eens even goed uit te zijn met z'n allen. Direct nadat hij overleed, moest er zo

veel geregeld worden, dat ik wel eens het idee heb dat de jongens vier jaar na dato nog steeds niet aan hun rouwproces zijn begonnen. In Spanje cremeren ze overledenen vaak al na twee dagen, soms zonder de nabestaanden goed en wel in te lichten. Daarnaast was het nog een heel gedoe om zijn as, via Duitsland, in Nederland te krijgen en kwam er een hoop papierwerk bij kijken. We wisten van voren niet dat we van achteren leefden en dan kreeg ik ook nog eens het verwijt over het niet mogen rouwen om mijn ex over me heen. Het zijn vreselijke jaren geweest, dus ik wil dat ze nu vooral genieten. Wat anderen daarvan vin-

den: *I don't f-cking care anymore.* De pijn van het verdriet is zo groot, dat ik nu vol in dit fijne moment wil staan.'

Ben je er financieel ook weer bovenop?

'Ook daar gaat het steeds beter mee. Na Knuts dood draaide ik overal voor op, onder meer voor het huis dat nog op ons beider naam stond. Hij liet financieel een ongelooflijke bak ellende achter. Niet doelbewust, want hij had dit natuurlijk ook niet voorzien, maar ik moest er daarna wel een draai aan geven. De coronapandemie hielp evenmin mee en dus ben ik tijdelijk ander werk gaan doen. Via **BERTUS HOLKEMA**, die in de beveiligingswereld werkt, ben ik de hospitality ingegaan. Receptiëniste, gastvrouw, noem maar op.'

Vorige maand stond je in Ahoy kaartjes te knippen bij de shows van FRED VAN LEER...

'Daardoor stond de bizarre situatie waarin er een fan op me afstapte

en vroeg: *'Hé Mariska, wat doe jij nou hier?'* Zij plaatste mij jarenlang op een voetstuk als musicalactrice die het publiek toezingt en nu stond ik ineens aan de andere kant. Ik heb daar achteraf wel om gehuild. Maar ja, de kachel moet aan en brood op de plank, dus ik deed wat ik moest doen. Tegenover die fan gaf ik er maar een draai aan door te stellen dat ik dit speciaal voor Fred deed, maar de werkelijkheid was natuurlijk een andere. Ik had er natuurlijk voor kunnen kiezen om buiten het zicht in een magazijn te werken, maar ik wilde ook nergens voor weglopen. Ik nam alles aan, ook als ik daardoor de ene dag op een rode looper stond en een paar uur later weer ergens jassen stond op te hangen. Eerst schaamde ik me ervoor, nu maak ik er grappen over.'

Omdat het einde in zicht is?

'Precies. Ik ga drie mooie rollen in

MSC YACHT CLUB

De MSC Yacht Club biedt een exclusief toevluchtsoord op verschillende MSC Cruises-schepen. Gasten ervaren er privacy en luxe, omgeven door ongeëvenaarde persoonlijke diensten die zorgen voor ultieme weelde en naadloos reiscomfort op zee. Dit unieke 'schip in een schip'-concept, gelegen aan de voorzijde van het schip met het beste uitzicht, verschaft exclusieve toegang tot stijlvolle privéfaciliteiten, weelderige accommodaties, ontspanning en entertainment in de MSC Yacht Club. Tegelijkertijd hebben gasten toegang tot alle recreatieve voorzieningen van het schip. De combinatie van maatwerk en verfijning maakt dit tot een van 's werelds meest exclusieve privéclubs.

Met MSC Cruises Food & Beverage manager Wim van der Pas.

drie mooie producties spelen. Mijn seizoen zit dus gelukkig weer gevuld met hartstikke leuke dingen in het vak waarvoor ik ben opgeleid. Mijn mooiste rol speelde ik overigens in 2019; de rol van *Knier-tje* in **Op Hoop Van Zegen**. Ik heb awards voor andere rollen gewonnen, zoals voor *Roxy Hart* in **Chicago** (2009, red.), maar die had ik graag ingeruild voor een prijs voor deze rol. De juiste plek, de juiste tijd, de juiste invulling, alles viel als een

puzzel in elkaar. Dat de jury dat toen niet gezien heeft, heb ik als kwetsend ervaren. Wel ben ik blij dat mijn vader de positieve recensies voor **Chicago** nog net heeft meegemaakt. Een week na de première overleed hij en deze rol heeft het verwerken van dat verlies vergemakkelijkt.'
Je hebt ook mooie jaren als presentatrice gekend.
 'Van **Wie ben ik?**, als opvolgster van **CAROLINE TENSEN**, heb ik zeer genoten. Het was een feest

Mariska had een fantastische tijd met Ron Brandsteder en André van Duin in 'Wie ben ik?'

om met **RON BRANDSTEDER** en **ANDRÉ VAN DUIN** te werken, aan wie ik die job überhaupt te danken heb. Ik ben erg slecht in screentesten en verknalde deze dan ook volledig. Stotteren, giechelen, rode wangen, alles wat mis kon gaan, ging mis en er was geen enkele reden om mij aan te nemen. André was echter wel gecharmeerd en gaf de redactie aan mij wel leuk te vinden. Dat was blijkbaar voldoende, want ik heb er vervolgens drie jaar lang gezeten. André had toen natuurlijk al een behoorlijke naam opgebouwd, maar hij plaatste zich nooit boven een ander. Als balletdanser was ik het al wel gewend om in de nabijheid van grote namen te vertoeven. **MARCO VAN BASTEN** en **JOHNNY VAN 'T SCHIP** kwamen namens Ajax bij dezelfde fysio als ik en ze kwamen bij ons thuis in Mijdrecht over de vloer. Reuze gezellig.'